

Domnule Președinte, [1]

Subsemnatul [2] . domiciliat în_, în calitate de reclamant, în contradictoriu cu [3]_, domiciliat în_, în calitate de pârât, formulez prezenta

Cerere de partajare a bunurilor comune [4]

solicitându-vă ca, prin hotărârea ce o veți pronunța:

- să constatați că am dobândit împreună, în timpul căsătoriei, următoarele bunuri comune:_;
- să constatați că avem cote de contribuție egale (sau, după caz, cote inegale, ce trebuie indicate expres) la dobândirea bunurilor comune menționate anterior;
- să dispuneți împărțirea bunurilor comune, prin atribuirea către mine a următoarelor bunuri:_ , și către pârât a următoarelor bunuri:
- să dispuneți compensarea inegalităților valorice dintre loturi prin obligarea părții al cărei lot are o valoare mai mare la plata sulte corespunzătoare către cealaltă parte;
- să dispuneți compensarea cheltuielilor de judecată.

Motivele acțiunii sunt următoarele:

Motivele de fapt [5]: _

Temeiul de drept [6]: îmi întemeiez acțiunea pe dispozițiile art. 36 alin. (1) C. fam. raportat la art. 30 C. fam.

Probe [7]: în dovedirea pretențiilor, solicit încuviințarea probelor cu _ , pe aspectul_

Anexez, în copie certificată, următoarele înscrisuri:_ , precum

și chitanța de plată a taxei judiciare de timbru de lei și timbrul

judiciar de _lei. [8]

Semnătura

Domnului Președinte al Judecătoriei [9]_

Explicații teoretice

[1] Natura juridică. Este o acțiune reală, prin care se urmărește partajarea bunurilor comune ale soților,

acestea devenind, în urma partajului, bunuri proprii ale fiecăruia dintre ei.

[2] Calitate procesuală activă are oricare dintre foștii soți, a căror căsătorie a fost desfăcută prin [divorț](#) sau, după caz, declarată nulă sau anulată, în acest din urmă caz dacă cel puțin unul dintre soți a fost de bună-credință la încheierea căsătoriei.

[3] Calitate procesuală pasivă are celălalt soț, care nu este titularul acțiunii.

[4] Obiectul acțiunii. În această privință se impun unele precizări:

- valoarea bunurilor supuse partajării este cea de la data introducerii acțiunii, iar nu cea de la data nașterii stării de devălmășie;

- cheltuielile de judecată se suportă de ambele părți, proporțional cu cota lor de proprietate, astfel încât, la finalul judecății, se va ajunge la compensarea, totală sau parțială, a cheltuielilor efectuate de părți cu ocazia procesului, aceasta deoarece procesul de partaj se caracterizează prin aceea că dă naștere la o judecată dublă, părțile având dublă calitate - reclamantul având în același timp și calitatea de pârât, iar pârâtul având în același timp și calitatea de reclamant.

[5] Motivele de fapt. Se va menționa:

a) faptul că există hotărâre judecătorească definitivă de divorț sau că partajul s-a cerut o dată cu divorțul;

b) care sunt bunurile comune dobândite de părți în timpul căsătoriei, sens în care se va indica fiecare dintre aceste bunuri, data și modalitatea dobândirii lor, spre a se evidenția că acestea au caracterul de bunuri comune, și nu de bunuri proprii ale soților;

c) cotele de contribuție ale fiecărui soț la dobândirea bunurilor comune. Dacă reclamantul pretinde o cotă majorată din bunurile comune, atunci va trebui să arate acele împrejurări din care rezultă contribuția sa majorată, ca, de exemplu, obținerea unor venituri salariale mult mai mari decât celălalt soț sau faptul că acesta din urmă nu a avut serviciu deloc sau pe o perioadă îndelungată din timpul căsătoriei, că a avut grevat salariul de alte sarcini, străine căsătoriei, cum ar fi plata unei pensii de întreținere pentru un copil dintr-o altă căsătorie etc.;

d) împrejurările concrete care susțin modalitatea de partajare în natură solicitată de reclamant. De exemplu, dacă în masa de împărțit există un singur imobil, ce se cere a fi atribuit reclamantului, acesta va putea invoca că este îndreptățit la primirea imobilului în lot prin faptul că este părintele căruia i-au fost încredințați spre creștere și educare copii minori născuți din căsătoria cu pârâtul; că, spre deosebire de acesta din urmă, nu dispune de mijloace financiare suficiente pentru procurarea unei locuințe corespunzătoare pentru el și copii; că pârâtul mai dispune de o altă locuință în aceeași localitate; că acesta s-a mutat într-o altă localitate etc.

[6] Temeiul de drept este dat de dispozițiile art. 36 alin. (1) C. fam. raportat la art. 30 C. fam.

[7] Probe:

a) înscrisuri - obligatoriu hotărârea de divorț, dacă divorțul s-a pronunțat anterior partajului, iar în cazul în

care divorțul și partajul se judecă împreună certificatul de căsătorie al părților, precum și orice alt înscris de natură să dovedească achiziționarea de către soți, în timpul căsătoriei, a bunurilor cerute a fi supuse împărțelii, precum și cota de contribuție a soților la dobândirea acestora; de asemenea, dacă printre bunurile cerute la partaj se află și imobile, reclamantul va depune titlul de proprietate asupra acestora, care poate consta într-un contract de vânzare-cumpărare, de donație, de schimb etc.;

în cazul în care partajul este urmarea declarării nulității absolute sau relative a căsătoriei, când cel puțin unul dintre soți a fost de bună-credință la încheierea căsătoriei, se va depune obligatoriu hotărârea judecătorească prin care s-a dispus anularea sau constatarea nulității absolute a căsătoriei;

b) interogatoriul pârâtului - pe aspectul dobândirii în timpul căsătoriei a bunurilor indicate prin acțiune ca fiind comune, al cotelor de contribuție ale soților la dobândirea acestora, precum și al valorii lor actuale;

c) martori - pe aceleași aspecte ca și cele vizate de interogatoriu;

d) expertize tehnice de specialitate - pentru evaluarea bunurilor supuse împărțelii, dacă valoarea acestora nu a fost recunoscută de pârât.

[8] Timbrajul. Taxa judiciară de timbru este de 183.000 lei (la nivelul anului 2005), conform art. 3 lit. c) teza I-a din Legea nr. 146/1997, cu modificările și completările ulterioare. De menționat că aceasta este taxa fixă ce se plătește de reclamant la introducerea cererii de partaj de bunuri comune, ea urmând a fi completată de titularul cererii pe parcursul procesului, dacă pârâtul contestă bunurile de împărțit, valoarea acestora sau cotele de contribuție pretinse prin acțiune, caz în care taxa judiciară de timbru se va calcula la valoarea contestată, conform art. 3 lit. c) teza a II-a raportat la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 146/1997. Timbrul judiciar este de 3.000 lei, conform art. 3 alin. (1) din O.G. nr. 32/1995, cu modificările și completările ulterioare; dacă, pe parcursul procesului, pârâtul contestă bunurile de împărțit, valoarea acestora sau cotele de contribuție la dobândirea bunurilor comune, se va completa și timbrul judiciar în raport cu valoarea contestată, conform art. 3 alin. (2) din O.G. nr. 32/1995).

[9] Instanța competentă:

a) teritorial - este competentă instanța de la domiciliul sau reședința pârâtului ori de la domiciliul sau reședința reclamantului, după distincțiile prevăzute de art. 5 C. proc. civ., afară de cazul în care printre bunurile comune supuse împărțelii figurează și un imobil, caz în care devine competentă instanța de la locul situației imobilului, conform art. 13 C. proc. civ. (competență teritorială absolută);

b) material - este competentă întotdeauna judecătoria, indiferent de valoarea bunurilor supuse împărțelii, conform art. 1 pct. 1 C. proc. civ. coroborat cu art. 2 pct. 1 lit. b) C. proc. civ.

De menționat că, începând cu data de 1 ianuarie 2008, când se va finaliza procedura de înființare a tribunalelor pentru minori și familie la nivelul întregii țări, aceste tribunale vor deveni competente să judece în primă instanță cererea de partaj de bunuri comune, conform art. 41 pct. 1 coroborat cu art. 130 alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară.